

Књига пророка Данила – сто тридесет четврти део

*Пророчко развијање: од 11. септембра 2001. до предстојећег Закона
о недељи у Сједињеним Америчким Државама*

Jeff Pippenger
2024-03-13

Време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, од 11. септембра 2001. па до скорог доношења закона о недељи у Сједињеним Америчким Државама, јесте пророчки период у коме се испуњава свако виђење Речи Божје у последњим данима.

Зато им реци: Овако вели Господ Господ; учинићу да престане ова пословица, и неће је више употребљавати као пословицу у Израиљу; него им реци: Близу су дани и испуњење сваког виђења. Језекиљ 12:23.

У тој линији, трећи анђео поново долази, и тиме је то представљено доласком трећег анђела 22. октобра 1844. године, до побуне из 1863. Побуна из 1863. била је представљена првом побуном старог Израиља у Кадису, и стога је представљена читавом историјом од преласка преко Црвеног мора до прве побуне у Кадису. Прва побуна у Кадису била је праслика друге побуне у Кадису, те се тако линија од Аронове смрти до друге побуне у Кадису понавља у линији запечаћења.

То се понавља у историји милерита, од 1840. до 1844. године, која је била прасликована Христовим крштењем све до крста, а што је такође представљало историју од крста до каменовања Стефана. Ред на ред, сваки од древних пророка говорио је о овом временском раздобљу више него о данима у којима су живели.

„Сваки од древних пророка говорио је мање за своје време него за наше, тако да је њихово пророковање на снази за нас. ‘А ово се све њима догађало за примере; и написано је за нашу опомену, на које су дошли свршетци света.’ 1. Коринћанима 10:11. ‘Не њима самима, него нама служажу ово што вам је сада јављено преко оних који вам проповедаше јеванђеље Духом Светим посланим с неба; у што анђели желе завирити.’ 1. Петрова 1:12....”

„Библија је сабрала и заједно повезала своја блага за овај последњи нараштај. Сви велики догађаји и свечана збивања из старозаветне историје понављали су се, и понављају се, у цркви у овим последњим данима.“ Selected Messages, књига 3, 338, 339.

„Последњи нараштај“ јесте Петров изабрани род, који је сто четрдесет и четири хиљаде, и они су изабрани од 11. септембра 2001. до ускоро долазећег недељног закона, када ће потом бити подигнути као застава. „Сви“, не неки, него „сви велики догађаји и свечане радње“ Речи Божје, „повнављају се“ у „последњем нараштају“ „цркве“ „последњих дана“. У линији запечаћења састају се и завршавају све књиге Библије.

„У Откривењу се сусрећу и завршавају све књиге Библије. Овде се налази допуна књиге пророка Данила. Једна је пророштво; друга је откривење. Књига која је била запечаћена није Откривење, него онај део Даниловог пророштва који се односи на последње дане. Анђео је заповедио: ‘А ти, Даниле, затвори ове речи и запечати књигу до последњег времена.’ Данило 12:4.“ Дела апостолска, 585.

„Део Даниловог пророчанства који се односи на последње дане“, а који је био отпечаћен, јесу виђења дата Данилу крај две велике реке Сенара, Улаја и Хидекела. Та виђења представљају Данило 8, стихове тринаести и четрнаести, и Данило 11, стихове четрдесети до четрдесет пети. Време печећења сто четрдесет и четири хиљаде јесте историја у којој Христос, као небески Првосвештеник, заувек запечаћује изабране последњег нараштаја у однос који се састоји од божанског и људског. Четрдесети стих једанаестог поглавља Данила поистовећује однос аждаје, звери и лажног пророка, који сада заједно воде свет ка Армагедону, како је представљено историјом рога републиканизма на звери из земље која влада као шесто царство библијског пророчанства током историје четрдесетог стиха. Четрдесети стих такође поистовећује раздвајање мудрих и лудих које одређује историју рога протестантизма у истој тој историји, почев од 1798. године па до скорог доношења закона о недељи.

Све „књиге Библије“ „сусрећу се и завршавају“ у књизи Откривења, и када се сусретну, књига Откривења „допуњује“ књигу Данила, а реч „допунити“ значи довести до савршенства. У време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, како је представљено у књизи Откривења, пророчанства Данилова која су била отпечаћена у последњим данима доводе се до савршенства, када се сједине ред по ред, над линијом историје представљеном у осамнаестом поглављу Откривења, која почиње гласом у стиховима један до три, а завршава се другим гласом из четвртог стиха.

Савршенство пророчке визије представљене реком Хидекелом у књизи пророка Данила представља савршенство спољашњег виђења непријатеља Божјег народа који газе светињу и војску. Савршенство пророчке визије представљене реком Улајем у књизи пророка Данила представља савршенство унутрашњег виђења Христа који се јавља унутар Свога народа када испуни заветно обећање сједињења божанства са човечанством на последњем изабраном нараштају.

Историја запечаћења која је усредсређена на републикански рог звери из земље почиње тиме што је звер из земље проговорила кроз Патриотски акт 2001. године, а завршава се говором који су представљали Закони о странцима и побуни из 1798. године, који су у тринаестој глави Откривења представљени као звер из земље која говори као аждаја. Закони о странцима и побуни из 1798. године представљају крај једне линије која је отпочела говором Декларације о независности 1776. године. Усред тог раздобља пророчке историје, звер из земље је 1789. године проговорила тако што је Устав ступио на снагу.

Govorenje iz 1776. godine usklađeno je sa govorom Patriot Act-a, a Alien and Sedition Acts predstavljaju uskoro dolazeći nedeljni zakon u Sjedinjenim Državama. U sredini te istorije trebalo

bi da postoji još jedno govorenje koje je usklađeno sa 1789. godinom. Prvi glas iz Otkrivenja osamnaest, stihovi jedan do tri, jasno je prepoznat kao onaj koji dolazi kada su velike zgrade grada Njujorka bile oborene. Drugi glas iz četvrtog stiha takođe je jasno prepoznat kao uskoro dolazeći nedeljni zakon. Oba ta glasa jesu božanski glasovi, jer su oba glas anđela koji treba da obasja zemlju svojom slavom, koga sestra Vajt poistovećuje sa prvim anđelom iz Otkrivenja četrnaest. Isus je bio prvi anđeo, i On uvek kraj neke stvari prikazuje njenim početkom, stoga je On i treći anđeo, koji je anđeo što obasjava zemlju svojom slavom.

Први анђео је такође приказан у Откривењу, десетој глави, како силази 11. августа 1840. године, чиме представља праслику силаска анђела 11. септембра 2001. године. Сестра Вајт непосредно изјављује да анђео који је сишао у десетој глави није био „ништа мање него сам Исус Христос“. Први и други глас из Откривења осамнаесте главе јесу Христов глас. Та историја је типолошки представљена 1776, 1789. и 1798. годином, када је звер из земље проговорила три пута. Христов глас који говори између два гласа из Откривења осамнаесте главе јесте онда када Он говори у Откривењу, једанаестој глави.

И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на ноге своје; и велики страх обузе оне који их гледаху. И чуше велики глас с неба где им говори: Изађите овамо. И узиђоше на небо у облаку; и непријатељи њихови гледаху их. Откривење 11:11, 12.

У јулу 2023. године, глас с неба (глас Христов) почео је подизати два сведока који су били убијени на улицама од стране атеистичког аждаје из бездана. У том тренутку, питања повезана са Уставом Сједињених Америчких Држава постала су пророчка тема, јер ће при следећем гласу, представљеном 1798. годином, Устав бити у потпуности оборен. Сваки од трију путоказа — 1776, 1789. и 1798. — усклађује се са три божанска гласа, који су означени као 11. септембар 2001, јул 2023. и ускоро долазећи недељни закон.

Та три корака одговарају трима корацима трећег тешкоћа, представљеног 11. септембром 2001, 7. октобром 2023. и ускоро долазећим недељним законом, када седма труба, која је трећи тешкоћа, изненада наступа у часу „великог земљотреса“. Године 2023. започео је прелаз оба рога звери из земље, како је представљено тајним сном Навуходоносоровим. Сан Навуходоносоров у другој глави био је тајна коју је само Бог могао открити, и Он ју је открио онима који су прошли прву пробу представљену у првој глави Данила.

Данило и три младића из првог поглавља, који су положили прву пробу, били су они који су изабрали да једу небеску храну и одбаце вавилонску исхрану. То су они које Јован представља у десетом поглављу Откривења, који узимају малу књигу из руке анђела, који није нико други до Исус Христос, и једу поруку која се у њој налази. То су они из шестог поглавља Јовановог Јеванђеља, који су изабрали да једу тело и пију крв небеске мане, коју је други разред одбацио, и који су се потом одвратили од Христа и више никада нису ходили с Њим, у поглављу ШЕСТОМ, стиху ШЕЗДЕСЕТ ШЕСТОМ.

У тој линији Христос је поучавао у Галилеји, што значи „шарка“ или „прекретница“. Ту је изнео поруку небеске мане, коју су Његови ученици требало да једу, као што је Јован јео у

десетој глави Откривења, и као што је Језекиљ јео у трећој глави, и Јеремија у петнаестој глави. Историја представљена Јованом у десетој глави Откривења, када је појео књижицу, представљала је историју милерита од 1840. до 1844. године, али је још непосредније представљала раздобље запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде него историју милерита. То је очигледно у тој глави по упутствима која су Јовану дата када му је било речено да поједе књижицу.

И отидох к анђелу и рекох му: Дај ми књижицу. И рече ми: Узми је и поједи је; и огорчаће ти утробу, али ће ти у устима бити слатка као мед. Откривење 10:9.

У том стиху, Јовану је унапред било речено, пре него што је узео и појео малу књигу, какво ће искуство произвести порука коју је појео. Милерити нису унапред разумели горко-слатка искуства у оквиру свог историјског испуњења Јованове симболичке њихове линије пророчке историје. Али сто четрдесет и четири хиљаде унапред су обавештени и од њих се захтева да знају. Када Јован приказује или историју покрета првог анђела или историју трећег анђела, порука производи две класе богомољаца, а потом се завршава горким разочарањем. Када је Јеремија појео малу књигу, тада је одбио да се дружи са „сабором ругача“.

Не седох у збору подсмевача, нити се веселах; седох сам због руке твоје, јер си ме испунио негодовањем. Јеремија 15:17.

Када је Језекиљ појео књижицу, било му је речено да објави поруку бунтовницима дома Израиљевог, који не би слушали.

И још ми рече: Сине човечји, поједи што нађеш; поједи тај свитак, па иди, говори дому Израиљевоу.... Али дом Израиљев неће те послушати, јер неће послушати мене; јер сав дом Израиљев јесте дрзак и тврда срца. Језекиљ 3:1,7.

Када је Христос понудио небески хлеб, који беше Његово тело и Његова крв, својој домаћој цркви у Галилеји, разред који се одвратио више никада није ходио с Њим, а чињеница да се то догодило у поглављу ШЕСТ, стиху ШЕЗДЕСЕТ ШЕСТ, показује да је једење прво у тростепеном процесу испитивања, који почиње силаском анђела. Друго испитивање је оно у којем се испољавају два разреда, било да је то супротност између Језекиља и тврдокорног дома Израиљевог, или мудрих и лудих девојака како на почетку тако и на крају адвентизма, или Јеремије и збора ругача, или Данила и тројице достојних насупрот мудрацима Вавилонa у другом поглављу Данила.

У низу 6. поглавља Јована, долазак у Галилеју јесте 11. септембар 2001. Порука да се једе тело и пије крв јесте историја која на крају води ка ускоро долазећем недељном закону. „Ти си оно што једеш“, као што је представљено Данилом и тројицом достојних у првом поглављу, а у Јовану 6, они који су изабрали да једу Христово тело и пију Његову крв, постали су обличје онога што су јели. Постали су обличје Христа, док је друга група, која се окренула и више није ходила с Христом, испољила обличје звери. Једна група била је обличје Творца, друга обличје творевине. 6. поглавље Јована додаје значење „Галилеје“ 11. септембру 2001, јер је значење „шарка“, означавајући тако прекретницу за ученике. Да ли ће

се окренути небеској исхрани или исхрани Вавилона? Управо на пророчким прекретницама Христос открива светлост за наредни период, као што је представљено Његовим силаском 2001. године, када се земља осветлила Његовом славом.

„Из историје прошлости треба извући поуке; и пажња се на њих скреће, да би сви разумели да Бог и сада делује по истим начелима по којима је одувек деловао. Његова рука види се у Његовом делу и међу народима и сада, исто онако као што се видела од времена када је јеванђеље први пут било објављено Адаму у Едему.

„Постоје раздобља која представљају прекретнице у историји народа и цркве. У Божјем промислу, када наступе ове различите кризе, даје се светлост за то време. Ако се она прихвати, долази до духовног напретка; ако се одбаци, следе духовно назадовање и бродолом. Господ је у Својој речи открио напредно дело јеванђеља онако како се оно вршило у прошлости, и како ће се вршити у будућности, све до завршног сукоба, када ће сатанске силе учинити свој последњи чудесни покрет.“ Bible Echo, 26. август 1895.

Бог увек делује по истим линијама прошле историје, и Он се никада не мења. Постоје „прекретнице“ (Галилеја), које су „кризе“, и на тим „прекретницама“ даје се „светлост за то време“. Светлост за раздобље запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде била је дата у кризи која је започела 11. септембра 2001. Ако се та светлост „прими, долази до духовног напретка; ако се одбаци, следе духовно опадање и бродолом“. Светлост производи две класе богослужитеља. Светлост која следи након прекретнице представља поруку која производи две класе богослужитеља.

Друга глава Данила приказује други тест, тест који следи након прехрамбеног теста из прве главе. У првом стиху прве главе књиге пророка Данила, Јуда је управо била покорена од стране Навуходносора, који је затим постао прво царство библијског пророштва. То је била прекретница и у историји народа и у историји цркве; била је то велика криза, и тада је дата светлост о прехрамбеном тесту. Данило и три младића положили су тај тест, а затим су у другој глави поново представљали оне који су положили други тест. Други тест био је тест у вези са тајном коју ниједан човек, па ни сам Навуходносор, није знао.

Симбол кушње био је лик из Навуходносоровог сна. То је било кушање на живот и смрт у вези са ликом који нико није познавао. Тај лик је поистовећивао царства библијског пророчанства, а у седмом и осмом поглављу Данила та иста царства из другог поглавља Данила представљена су као звери. Навуходносорово кушање било је кушање „лика звери“, које се у последњим данима збива у току периода запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде.

У последњим данима, образовање иконе звери представља велику пробу за Божји народ, представљен Данилом и тројицом достојних. То је проба коју они морају проћи пре него што буду запечаћени; стога је то порука запечаћења-испитивања која или производи једну класу која прима печат Божји и одражава лик Божји, или класу која прима жиг звери, и зато одражава лик звери. У другој глави Данилове књиге порука о икони звери била је запечаћена до историје у којој је постала питање живота и смрти. Навуходносоров лик

Милерити су исправно разумели, али у историји запечаћења једна тајна истина, повезана с Навуходоносоровим ликом, бива отпечаћена, али само онима који су прихватили поруку коју је требало појести када је дошла прекретница.

Та храна је порука позног дажда која је отпочела када је анђеол из Откривења осамнаест сишао, а порука позног дажда је методологија ред по ред. Без узимања те истине, тајна порука о обликовању лика звери не може се видети.

Елен Вајт је „јасно показано да ће лик звери бити образован пре него што се време милости заврши“. Вест о образовању лика звери у другој глави Даниловој представља образовање тог лика које ће бити виђено тек у историји која је уследила након „прекретнице“, када ће тада светлост бити дата. Оно што се сада разуме о Навуходоносоровом лику јесте да он није једноставно означавао прва четири царства библијског пророчанства; он је означавао свих осам царстава, и то разумевање производи ново образовање лика-звери.

Та истина показује да је осма звер од седам, и даље показује да ће Сједињене Државе, које најпре начине лик звери, а потом приморају цео свет да учини исто, поседовати пророчку одлику звери чији лик начине. Тај лик обухвата да је она осма, која је од седам, и у историји три Христова гласа означава прекретницу 11. септембра 2001, глас 2023. године који позива мртве, суве кости два сведока на њихове ноге, и глас позива да се изиђе из Вавилона.

Глас 2023. године јесте глас који препознаје тајну Навуходоносоровог лика и када он говори.

11. септембар 2001. представља раздобље које ту почиње, а завршава се 18. јула 2020. Раздобље другог гласа из једанаестог поглавља представља раздобље од 18. јула 2020. до трећег гласа, при ускоро долазећем недељном закону. Друго раздобље, које почиње 18. јула 2020, укључује међаш од 3. новембра 2020. и међаш од 6. јануара 2021, када су они који су убили два сведока почели да се радују и шаљу дарове; и укључује јул 2023, када је глас у пустињи почео да оглашава упозорење седме трубе.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„На обалама реке Ховар, Језекиљ је угледао вихор који као да долази са севера, облак велики и огањ који се сам у себи савијао, и светлост беше око њега, а из његове средине као боја ћилибара.“ Известан број точкова, који су се међусобно укрштали, покретала су четири жива бића. Високо изнад свега тога, беше обличје престола, по виђењу као камен сафир; а на обличју престола беше обличје по виђењу као човек озго на њему.“ И показа се у херувимима обличје руке човечје под крилима њиховим.“ Језекиљ 1:4, 26; 10:8. Точкови су по своме устројству били тако сложени да су на први поглед изгледали као да су у пометњи; али су се кретали у савршеном складу. Небеска бића, ношена и управљана руком испод крила херувима, покретала су те точкове; изнад њих, на сафирном престолу, беше Вечни; а око престола дуга, знак божанске милости.”

„Као што су замршени покрети налик точковима били под управом руке испод крила херувима, тако је и сложени ток људских збивања под божанском контролом. Усред

борбе и метежа народа, Онај који седи над херувимима и даље управља пословима земље.

„Историја народа који су, један за другим, заузимали своје одређено време и место, несвесно сведочећи о истини чије значење ни сами нису познавали, говори нам. Сваком народу и сваком појединцу данашњице Бог је одредио место у свом великом плану. Данас се људи и народи мере виском у руци Онога који не греши. Сви својим сопственим избором одлучују о својој судбини, а Бог над свим управља ради остварења својих намера.“

„Историја коју је велики ЈА САМ обележио у Својој речи, повезујући карику за кариком у пророчком ланцу, од вечности у прошлости до вечности у будућности, казује нам где се данас налазимо у поворци векова и шта се може очекивати у времену које долази. Све што је пророштво унапред казало да ће се збити, до садашњег времена, исписано је на страницама историје, и можемо бити уверени да ће се све што тек треба да дође испунити својим редом.“ Education, 177, 178.